

Aarhus
Symfoni
25/Orkester
/26

Mahler 7

21. maj 2026 kl. 19.30
Symfonisk sal, Musikhuset Aarhus

PROGRAM

Gustav Mahler (1860-1911)

Symfoni nr. 7 (1904-05)

- 1 Langsam
- 2 Nachtmusik I
- 3 Scherzo: Schattenhaft
- 4 Nachtmusik II
- 5 Rondo-Finale

80 min.

Varighed i alt ca. 80 min.

MEDVIRKENDE

Dmitry Matvienko

DIRIGENT

Samarbejdsconcert med Randers Kammerorkester

Mahler 7

af Christina Blangstrup Dahl

Mahler: Symfoni nr. 7

Vi kan lige så godt sige det rent ud: Mahlers syvende er ikke den letteste symfoni at være i stue med. Ikke fordi den i sig selv er så meget mere udfordrende end komponistens øvrige symfonier; hans tonesprog og bestræbelser vil være bekendte, hvis man har hørt andre af hans symfonier. Men symfonien er alligevel gådefuld. I Mahlers musik har man nemlig ofte en klar fornemmelse af, at han har en intention om at fortælle noget med sin musik – hvad enten det er sammenbrud eller apoteose (og ja, man kommer let til at bruge store ord, når man skal forklare Mahler). Den fortælling er imidlertid ikke så let at finde i den syvende symfoni.

Måske er der en god grund til det. Det tager nemlig tid at skrive en symfoni af denne størrelse, især når man har et krævende day job som musikchef på operaen i Wien oveni. Mahler skrev derfor symfonien over en periode, der i starten var præget af medvind, men så skiftede til modgang. Det startede egentlig fint i 1904, hvor Mahler – som sædvanlig – tilbragte sommeren ved Wörthersee med at komponere. Han lagde sidste hånd på både den sjette symfoni og Kindertotenlieder og skrev to ”nattemusik”-satser, som han det følgende år gjorde til en del af en ny symfoni. Året efter ramte skriveblokeringen ham imidlertid, og

Den syvende symfoni er Mahlers mest gådefulde værk, fyldt med nattedunkle toner og overvældende orkesterklange.

Mahler havde en næsten profetisk evne til at fornemme og formidle, hvor musikken (såvel som verden) var på vej hen. Den syvende er således en symfoni, der er skrevet med bevidstheden om en verden, der er under uigenkaldelig forandring.

Symfonien er en spøgelsesagtig runddans, der varsler selve musikkens sammenbrud. Sammen med Mahler står vi ansigt til ansigt med nattens skærende klange, når han lader skumringen sænke sig over os og sætter nattens dunkelmørke i musik.

selv en tur til Dolomitterne kunne ikke løse op for krisen. På vejen tilbage, da han blev roet over Wörthersee på vejen hjem, ramte temaet i første sats ham imidlertid: ”Ved årens første tag ramte temaet (eller rettere dets rytme og karakter) mig – og fire uger senere var første, tredje og femte sats færdig,” beskrev han oplevelsen i et brev til sin kone Alma.

Alma Mahler skriver i sine erindringer, hvordan Gustav Mahler var syg af bekymring for symfoniens premiere. Helt op til den sidste prøve justerede han stadig i noderne og var bekymret for den manglende balance i symfonien. Redigeringerne forandrede den ellers (i udgangspunktet) ret lyse symfoni. Resultatet blev en symfoni, der af nogle musikforskere og -kritikere ligefrem bliver kaldt for mislykket. Det er nu store ord at bruge om en Mahler-symfoni, og selv mente Mahler, at symfonien hørte til blandt hans bedste værker. Så lad os se nærmere på sagen!

Struktur

Mahlers symfonier er altid store, og det kan godt virke uoverskueligt at møde dem i koncertsalen. Derfor er det måske en hjælp at få styr på den syvende symfonis overordnede struktur.

Symfonien kan tænkes i tre dele: Først en stor sats, derefter tre kortere midtersatser (to af dem med tilnavnet ”nattemusik”) – og til sidst endnu en stor sats. Det betyder, at vi (og vores ører) på vores færd gennem musikken bliver udsat for nogle ret forskelligartede

udfordringer. Groft sagt er første og sidste sats der, hvor de store musikalske slag kommer til at stå – og midterdelen i form af de tre mindre satser er et sælsomt skyggespil befolket med nattens aparte skabninger.

1. sats

Mahlers 7. symfoni skiller sig ud – og det kan høres helt fra starten. En af de allerførste ting, vi hører, er nemlig et tenorhorn – et instrument, der normalt ikke hører hjemme i symfoniorkestret. Den fremmedartede klang forstærker fornemmelsen af uro i den begravelsesmarch-agtige langsomme indledning. Allerede i satsens begyndelse får vi et godt billede af, hvorfor symfonien nogle gange bliver kaldt usammenhængende: I løbet af de første ti minutter får vi en langsom indledningsdel, der går over i en del kaldet ”con fuoco” (dvs. ”med ild”). Her får vi en fyndig messingfanfare, et ekspressivt, fejende tema i violinerne og tilmed en del, hvor messing og træblæsere spiller en variant af ”con fuoco”-temaet – og vi har stadig over en time tilbage af symfonien.

En soloviolin leger med træblæserne og indvarsler en mere afdæmpet midterdel. Intensiteten er dog lige så høj her, og musikkens karakter er for størstedelens vedkommende lige så mørk som tidligere, før vi bevæger os tilbage til en repetition af første dels intensitet.

Hen mod slutningen af første sats er der en meget høj (og dermed meget svær) note i trompetstemmen. Inden

premieren marcherede solotrompetisten op til Mahler og spurgte ham: ”Jeg vil gerne vide, hvad smukt der er ved at trutte i en trompet op til det høje cis.” Mahler svarede ham ikke – men bemærkede senere til sin kone Alma, at manden ikke forstod pinen ved sin egen eksistens. Slutningen af satsen er da også højintens.

2. sats

De næste tre satser er nattedunkle og dystre. To af dem hedder simpelthen ”nattemusik”, mens den midterste har tilnavnet ”skyggefuld”.

Mahler sammenlignede stemningen i anden sats med et berømt billede, nemlig ”Nattevagten” af Rembrandt. Satsens struktur består af en march efterfulgt af to trioer, det vil sige kontrasterende dele. Det lyder jo meget overskueligt på papiret – men det er det ikke nødvendigvis for lytteren. Dels er delene ikke specielt godt markeret; dels består de af mange små underdele – og endelig kommer de flere gange (og ikke i samme rækkefølge). Alting i denne sats er lynkorte glimt, som drømmeagtige glimt, der aldrig rigtig bliver til et sammenhængende billede.

Den indledende march skaber en troldsk stemning, der changerer mellem idylliske brede strygerklange og foruroligende kommentarer og undergravningsforsøg i blæserne: Hvis dette er nattemusik, så er der en god portion mareridtsagtigt troldtøj til stede ude i nattemørket. Den første trio byder på brede linjer i celloerne, der minder

om populærmusikken fra Mahlers samtid, og den anden trio er landlig idyl, med citater fra både Mahlers første og tredje symfoni. Det er Mahler, når der er allermindst filter mellem komponisten og hans barndoms musikalske minder – eller er det minder om en tid, der aldrig var? Hele tiden suppleres idyllen med groteskerier rundt omkring i orkestret, og i slutningen af satsen får vi en overdådig landlig dans med masser af schwing. Men flygtigheden ER bare pointen med denne sats – og som for at understrege dét slutter satsen med et enkelt ”pling” i harpen.

3. sats

Tredje sats har undertitlen ”Schattenhaft. Fließend aber nicht zu schnell” – altså: ”Fuld af skygger. Flydende, men ikke for hurtig”. Mahler har her skabt en spooky, plastisk runddans, der lyder som om den er befolket med skygger, gespenster og nattens (u)væsner. Det er lige dele muntert og isnende, og undervejs citerer og gentager Mahler sig selv i en grad, så vi ikke længere er sikre på, hvor vi er henne. Det er musik, der i høj grad er bevidst om sig selv og peger på sig selv, som om musikken selv har lyttet til musikken og nu håner og leger med originalen (og hvis dén forklaring lyder besynderlig, så afspejler den fuldstændig musikken).

4. sats

Fjerde sats indeholder to usædvanlige instrumenter: Guitar og mandolin. Mahler selv kaldte længe satsen for en serenade, og i den sammenhæng giver guitar og mandolin jo god mening – som et par forelskede ungersvende under den udkårnes vindue. Der er heller ingen trompeter, basuner eller tuba og kun halvt så mange træblæsere. Til sammen giver det en sats, der står som en bleg afglans af den mangesidede orkesterklang, som første sats bød på – et skyggebillede, med andre ord. Eller er det snarere et stykke kammermusik, som et helle midt i den kakofoniske symfoni, et destillat af de store klange?

Musikken står i $\frac{3}{4}$, hvilket er samme taktart som wienervalsen. Og det lyder da også lidt, som om Mahler har taget udgangspunkt i valsens muntre runddans. Noget er imidlertid blevet helt, helt forandret, efter valsen er gået fra dag til nat i Mahlers hænder. Satsen har inspireret lyttere til at forestille sig en gåtur gennem det aftenmørke Wien med alle dets stemmer, musik fra operaen og Volkstheater og gadelivets øvrige lydspor. Til sidst sagtner musikken farten og falder til ro.

5. sats

Formen på sidste sats er en rondo – det vil sige en sats, hvor den samme del vender tilbage igen og igen med kontrasterende dele indimellem (altså A-B-A-C-A-D etc.). Det burde betyde, at de tilbagevendende A-dele ville være lette at genkende – men så enkelt skal det naturligvis ikke være

hos Mahler! Komponisten varierer nemlig A-delene så meget, at de kan være svære at genkende. Et godt tip til at holde den formmæssige tunge lige i munden er at lytte efter messingtemaet helt i begyndelsen; det er et citat fra Wagners *Mestersangerne* og er rondoens A-del. Hvis man lytter efter dette tema hele satsen igennem har man styr på A-delene. Så kan man også lægge mærke til de kontrasterende dele indimellem (B-delen, C-delen etc.) – og så har man et overblik over formen.

Indholdet er imidlertid lige så udfordrende for lytteren. De mange gentagelser gør musikoplevelsen næsten grotesk, for selv et mesterværk som *Mestersangerne* kan ikke tåle at blive gentaget så meget og så forvansket, som Mahler gør.

Også på det filosofiske plan er effekten sønderrivende. Med gentagelserne stiller Mahler ganske enkelt spørgsmålet: Er det i det hele taget muligt at skabe original musik mere? Betragter man femte sats som et svar på dét spørgsmål, så er svaret et rungende nej: Mahlers egen musik kommer (åbenbart) til kort, og løsningen er at låne andres. Det forsøger han ikke at skjule, men hamrer i stedet originalitetens fallit ud gennem orkestret i messingkoraler og sarkastisk folkemusik.

De uendelige gentagelser gør os desuden opmærksomme på musikken selv som netop musik. I stedet for den altopslugende oplevelse, som eksempelvis Tjajkovskij giver os,

sønderbryder Mahler musikken og iscenesætter stumperne, så vi ikke længere kan fortabe os i musikkens medrivende toner.

En symfonis sidste sats er normalt der, hvor komponisten eftertrykkeligt binder sløjfe på sit værk og giver os en logisk og ikke mindst tilfredsstillende slutning på symfonien. Det får vi ikke i denne symfoni på grund af de mange gentagelser, og man kan spørge sig selv, hvorvidt dette er verdens første postmoderne symfoni. Den syvende symfoni er ganske vist der, hvor Mahler harmonisk set (det vil sige i værkets underliggende grammatik) går allerlængst i retning af moderniteten. Men det er, som om Mahler så springer direkte videre til postmoderniteten – den stilart, der hævder, at der aldrig er noget nyt under solen, og at alt er et ekko af noget andet.

En mislykket symfoni?

Publikum vidste heller ikke helt, hvad de skulle stille op med symfonien: ”Det lod til, at publikum havde haft nogen fornøjelse ved værket, om end de ikke lod til at være sikre på hvorvidt de burde have nydt det,” lød den kuriøse omtale af publikums reaktion på symfoniens London-premiere i 1913.

Alma Mahler mente, at symfonien ikke blev forstået af samtiden – ”den blev kun godt modtaget på grund af komponistens renommé,” skrev hun i sine erindringer. Interessant nok var Schönberg – komponisten, der få år senere skulle splitte den traditionelle musik til atomer

med sin tolvtonemusik – til stede ved premieren og priste symfonien for dens skønhed og håndværk.

For det almindelige publikum var symfonien derimod for skarp og havde for mange kontraster – og også blandt musikforskere langt op i det 20. århundrede er den blevet anset for kontroversiel, ikke mindst den sidste sats.

Det ER en besynderlig og mangelfuld symfoni – men det er faktisk ikke ment nedsættende. I stedet er det ganske enkelt denne symfonis natur – og måske også selve musikkens natur på dette tidspunkt. Vi er trods alt blot 10-15 år før musikkens totale sammenbrud. Mahlers syvende er måske et varsel om det uundgåelige i dette sammenbrud.

Så når kritikere hævder, at det er en dårlig symfoni, så har de måske ret. Men den syvende er en dårlig symfoni, fordi den ikke kan være andet – og derfor siger den måske mere om musikken selv, end en mere harmonisk musikoplevelse ville have gjort. Mahler havde en uhyggelig evne til at fornemme og indkapsle, hvor musikken var på vej hen, og den syvende symfoni er en symfoni, der er skrevet på en bevidsthed om en verden, der er i gang med at forandre sig uigenkaldeligt. Så dens nattemusik er måske et mareridt – men det er et profetisk klarsyn af et mareridt.

Rigtig god koncert.

Gustav Mahlers mandolin

Aftenens mandolinist Allan Sjølin fortæller om mandolinens korte, men store rolle, og instrumentets særlige klang i Mahlers musik.

Læs Leif V. S. Balthzersen interview med Sjølin på vores hjemmeside – find artiklen under “Baggrundshistorier”.

Dmitry Matvienko DIRIGENT

Dmitry Matvienko trådte ind på den internationale musikscene med faste skridt, da han i 2021 vandt Malko-konkurrencen for unge dirigenter. Konkurrencen fører et hav af engagementer med sig, heriblandt en koncert med Aarhus Symfoniorkester. Det var kærlighed ved første musikalske blik mellem dirigent og orkester, og Dmitry Matvienko blev derfor udnævnt til Aarhus Symfoniorkestrets chefdirigent fra sæson 2024-25.

Dmitry Matvienko er uddannet både som korsanger og korrepetitor og har faktisk sunget et år i operakoret i Perm under Teodor Currentzis. Herefter uddannede han sig til dirigent på konservatoriet i Moskva, og i 2017 blev han en del af dirigentpraktikprogrammet i Ruslands Nationale Filharmoniske Orkester. Her har han assisteret dirigenter som Vladimir Jurowski, Vasily Petrenko og Michail Jurowski.

Ved Belarus' Nationalopera har han dirigeret *Fyrst Igor*, *Faust*, *Iolanta*, *La Traviata*, *Tsarens Brud*, *Ildfuglen* og *Verdis Rekviem*, og i de seneste sæsoner har han dirigeret orkestre som Dallas Symphony, Tokyo Symphony, Sydney Symphony Orchestra, Stuttgarter Philharmoniker, Rotterdams Philharmonisch Orkest, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, National Orchestra of Russia, Radio-Symphonieorchester Wien og Adelaide Symphony Orchestra. På operascenen har han dirigeret *Eugen Onegin* på Deutsche Oper am Rhein, Prokofjvs *Forlovelse i et kloster* på Theater an der Wien, Korngolds *Die tote Stadt* på Novaja Opera i Moskva og *Fra de dødes hus* af Janacek på Teatro dell'Opera di Roma. Senest har han dirigeret *Aida* på Opéra national de Paris.

Dmitry bor i København sammen med sin kone og søn.

KONCERTBESÆTNING

*kontraktansat assistent **timeansat assistent ***Randers Kammerorkester

VIOLIN I

Zsolt-Tihamér Visontay**
(gæstekoncertmester)
Cristian Chivu Ivan
Johanna Tolvanen
Tue Lautrup
Ian van Rensburg
Todd Cadieux
Katrin Djordjevic Sønnichsen
Matthias von Niessen
Matthias Gahl
Nadia Kornilova
Hayato Ishibashi
Vesselin Demirev**
Nicolas Sublet***
Romane Queyras***

VIOLIN II

Sarah Lucy Foldager
Sabine Sergejeva*
Birgitte Bærentzen Pihl
Søs Nyengaard
Pernille Jönsson Nüchel
Nefelina Musaelyan
Peter Clemson Steensgaard
Malwina Galara
Theophil Dan*
Marie Lestrelin*
Tine Dalgaard***
Agnes Hauge Mortensen***

BRATSCH

Emanuel Vots*
Eva Paulin
Nikolaj Lind Pedersen
Lars Kvist
Morten Møller*
Kirsten Buus*
Robert Karlsson**
Patrick Rutland**
Olga Goija***
Bjarne Stange Nielsen**

CELLO

Brian Friisholm
Jens Lund Madsen
Ananna Lützhøft
Chiao-Hui Hwang
Fang-Yu Liang
Katrín Birna Sigurdardóttir**
Magdalena Cristea Popa***
Malthe Højager***

KONTRABAS

David McIlfrack
Samuel Beck-Johnson
Christian Jørgensen
Antoni Dubajko**
Bruno Carneiro**
Ole Ulvedal***

FLØJTE

Lena Kildahl Larsen
Toril Vik Kjøller
Judith Wehrle
Neus Signes Llinares**
Marianne Leth***

OBO

Oliver Nordahl
Lisa Anna Gross
Erika Tani**
Jette Kristensen***

KLARINET

Mathias Vik Kjøller
Vibeke Kærsgaard Lembcke
Kristian Flagstad
Isolda Juncosa**
Fátima Trives Escolano***

FAGOT

Maksim Karpinskii
Eric Beselin
Anrijs Ivanovskis**
Mark Kreschchenskyi***

HORN

Lisa Maria Cooper
Héctor Manuel Escudero
Luís Mota
Hayley Tonner***

TROMPET

Gustav Melander**
Kim Hansen
Holger Sandegaard Johansen**

TENORHORN

Jens Vind

BASUN

Fabrice Godin
Christian Tscherning Larsen

BASBASUN

Gabriel Boezi Gjerpe**

TUBA

Jonathan Borksand Hanke

PAUKER

Nikolai Petersen

SLAGTØJ

Rasmus Clemens*
Malte Vendelby*
Laurits Hvidtfelt**
Alicja Stefania Krajewska**
Linda Sjøkvist**
Christian Back Kirkegaard**

HARPE

Marianne Hofman
Tanne Harder**

GUITAR

Frederik Munk Larsen**

MANDOLIN

Allan Sjølin**

Bliv fadder

Kontakt os på tlf. 89 40 90 90 / symfoni@aarhus.dk

Aarhus Symfoniorkesters Fond består af individuelle fadderskaber fra fonde, virksomheder og privatpersoner. Den selvstændige fond støtter orkestrets arbejde ved tilskud til instrumenter, turnéer, CD-indspilninger og lignende.

Læs mere på www.aarhussymfoni.dk/fadder/

- » A. Enggaard A/S
- » A/S Schouw & Co., Adm. direktør Jens Bjerg Sørensen
- » Advokaterne i Jyllandsgården A/S
- » Alice Madsen
- » Arkitektfirmaet C.F. Møller A/S, Arkitekt MAA Klaus Toustrup, formand
- » AVK Holding
- » Boost PLM, Projekt Manager Erik Løber
- » C.F. Møller Danmark A/S
- » CFO Stibo A/S, Torben Bedsted
- » CHD Holding A/S
- » Christian Haas
- » Danske Bank
- » Dansk Erhvervsprojekt A/S
- » Dansk Musiker Forbund
- » EDC Erhverv, Poul Erik Bech Aarhus
- » Erik Jensen
- » Flintholm Global Holding ApS
- » Formuepleje A/S
- » Forskningsfondens Ejendomsselskab A/S, Direktør Jørgen Lang
- » Gorrissen Federspiel
- » Holst, Advokater
- » Juhl-Sørensen Pianohandel
- » Jyske Bank
- » Ingerlise Petri
- » Kjeld Sachmann
- » Middelfart Sparekasse
- » PDS Kapitalforvaltning ApS
- » Pressalit Holding
- » PricewaterhouseCoopers
- » RSM Danmark
- » RSM Danmark – Personale foreningen
- » Selskabet af 4. oktober 1944 A/S
- » Sparekassen Danmark
- » Steffen Ebdrup Invest Aps
- » Stormagasinet Salling
- » Støtteforeningen FHH
- » SYDBANK
- » Systematic Holding, Pernille Salling Holm
- » Todbjerg Busser A/S
- » Torben Brandt
- » Vilhelm Kiers Fond
- » Aarhus Oliefabriks fond for almene formål
- » Aarhus Symfoniorkesters Venner
- » Aarhus Universitets Forskningsfond
- » Aarhus Stiftstidendes Fond

SYMFOBUSINESS

et unikt partnerskab på tværs af symfoni, udvikling & erhverv

SymfoBusiness er et kulturfremmende værdipartnerskab samt et berigende oplevelsestilbud for alle ansatte i de virksomheder, som samarbejder med Aarhus Symfoniorkester.

Som Platin- eller Sølvpartner støtter man gennem sit medlemskab orkestrets vision: At byde på nye og anderledes måder at præsentere den klassiske musik, fortælle orkestrets historie samt inddrage publikum i interaktive og medrivende koncertformer.

Som SymfoBusiness-partner er man derudover garanteret en skræddersyet koncertpakke med indlagte middage, workshops og eventuelt en

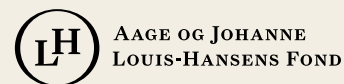
optræden i virksomheden, der tager kunder eller medarbejdere med helt ind i musikken – og bagom den.

Det er et forløb, der til fulde udnytter orkestrets professionelle kompetencer for sammenspil, organisering og inspiration – både som det kommer til udtryk i arbejdet på scenen og i alt det, der foregår før publikum lytter med.

Interesserede virksomheder og ledere kan kontakte Partnerskabsansvarlig Christine Hagge Larsen:

chhal@aarhus.dk • 20 54 32 88

SYMFOBUSINESS SÆRLIGE GIVERE

AAGE OG JOHANNE
LOUIS-HANSENS FOND

STIBOFONDEN

Per og Lise Aarsleff Fond

Bjerrers
Bureau

SYMFOBUSINESS PLATINPARTNERE

SCHOUW+CO

KELD HEINE MORTENSEN

SYMFOBUSINESS SØLVPARTNERE

STUDENTERHUS
AARHUS

SPAREKASSEN
KRONJYLLAND

KAUFMANN
SINCE 1908

FYNSKE BANK

WINE LAB

22. AUGUST 2026

En festlig operakonzert med udødelige melodier og store følelser. Louise Fribo synger sine favoritarier i anledning af sit 25-års jubilæum.

Louise Fribo: Operafavoritter

Jubilæumskoncert

Glæd dig til en aften fyldt med operafavoritter fra Mozart, Puccini, Verdi, Bizet og Bellini – fra Figaros sprudlende ouverture og Verdis dramatiske klange til Puccinis hjerteskrænde arier og Bellinis svævende Casta Diva. Her står den ene musikalske perle i kø efter den anden, og både operakendere og nysgerrige førstegangslytter kan glæde sig til musik, der rammer direkte i hjertet.

Gennem 25 år har Louise Fribo begejstret publikum med sin virtuose sopran og sit store sceniske nærvær – fra opera og musical til internationale koncertscener. Hun har

sunget ved Salzburg Festivalen, optrådt med John Malkovich og været solist med orkestre over hele Danmark og Europa. Denne aften vender hun tilbage til nogle af de arier og musikalske øjeblikke, der har præget hendes karriere gennem årene.

Koncerten bindes sammen af tv-vært og journalist Ulla Essendrop, der guider publikum gennem aftenen med varme, nærvær og kærlighed til de store fortællinger.

Dirigent
Henrik Vagn Christensen

Medvirkende
Louise Fribo
sopran

Ulla Essendrop
konferencier

Program
W. A. Mozart: *Ouverture til Figaros Bryllup*
W. A. Mozart: "Voi che sapete" fra *Figaros Bryllup*
G. Puccini: *Intermezzo fra Manon Lescaut*
G. Puccini: *O mio babbino caro fra Gianni Schicchi*
G. Verdi: *Balletmusik fra Macbeth*
G. Verdi: *Caro nome fra Rigoletto*

G. Verdi: *Forspil til La Traviata*
G. Verdi: *Santo di Patria fra Attila*
G. Bizet: *Danse Bohème fra Carmen*
G. Donizetti: *Chacun le sait fra Regimentets datter*
P. Mascagni: *Intermezzo fra Cavalleria Rusticana*
V. Bellini: *Casta Diva fra Norma*

Sted
Symfonisk Sal
Musikhuset Aarhus

Tidspunkt
Tor. 22/8 2026 Kl. 19.00

Priser
100-185 kr. inkl. gebyr

Vær med til at støtte
Aarhus Symfoniorkester

Bliv medlem af
Aarhus Symfoniorkesters Venner

Medlemskab giver
fri adgang til særlige
prøver/generalprøver,
gratis medlemsblad
samt uvurderlig støtte
til byens orkester.

Meld dig ind på
www.asov.dk

eller ved henvendelse til formand
Love Christensen, dr. med.
asov.tc@gmail.com

Husk at
venneforeningen
holder gratis optakt
for alle før hver
torsdagskoncert.

Se programmet på
www.asov.dk

God fornøjelse!

Bare koncentrer dig om musikken

Bagefter skal vi nok opdatere dig med de **vigtigste nyheder**

Jyllands-Posten

Montreal Symphony Orchestra

Rafael Payare & Alisa Weilerstein

Oplev Malko-vinderen Rafael Payare og cellisten Alisa Weilerstein som solist i Ortiz' *Dzonot*, når de gæster Aarhus sammen med det fantastiske Montreal Symphony Orchestra. På programmet står Debussys *L'isle joyeuse* samt Richard Strauss' monumentale *Ein Heldenleben*.

26. august 2026 • Symfonisk sal

→ [musikhuset.dk](https://www.musikhuset.dk)

Concerto Copenhagen
Kristian Bezuidenhout

3. oktober 2026

Berlin Philharmoniker
Kirill Petrenko & Leif Ove Andsnes

5. maj 2027